

Πάνιον - Αριθμός Είκοσι Δύο

31 Δεκεμβρίου 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Από τις 31 Δεκεμβρίου 2023, ο Λέων της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει προφητικές αλήθειες με συγκεκριμένη σειρά. Η σειρά αυτή μπορεί εύκολα να διαπιστωθεί με την εξέταση των άρθρων που έχουν αναρτηθεί στον ιστότοπο του Future for America. Κατά τους πρόσφατους μήνες, οι αλήθειες που έχουν αποσφραγισθεί είναι πολλές και βαθυστόχαστες! Η σειρά δεν είναι τυχαία· είναι σκόπιμη. Η ακολουθία προσδιορίζει με σαφήνεια μια σκόπιμη διαδοχική διαδικασία, την οποία ο Χριστός, ως ο Λέων της φυλής του Ιούδα, επιτελεί καθώς αποσφραγίζει τα τελικά μηνύματα δοκιμασίας προς την εκκλησία και κατόπιν προς τον κόσμο. Στο βιβλίο της Αποκάλυψης, ο Λέων της φυλής του Ιούδα λαμβάνει το βιβλίο που είναι σφραγισμένο με επτά σφραγίδες και αφαιρεί τις σφραγίδες μία προς μία—με τη σειρά.

Θα Αποκαλυφθούν Κατά τη Σειρά Τους

«Αφού οι επτά αυτές βροντές εξέφεραν τις φωνές τους, η εντολή δίδεται στον Ιωάννη, όπως και στον Δανιήλ, σχετικά με το μικρό βιβλίο: “Σφράγισε εκείνα τα οποία εξέφεραν οι επτά βροντές.” Αυτά σχετίζονται με μελλοντικά γεγονότα, τα οποία θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους. Ο Δανιήλ θα σταθεί στον κλήρο του στο τέλος των ημερών. Ο Ιωάννης βλέπει το μικρό βιβλίο αποσφραγισμένο. Τότε οι προφητείες του Δανιήλ έχουν τη δική τους πρόβλεψη θέση στο μήνυμα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου που πρόκειται να δοθεί στον κόσμο. Η αποσφράγιση του μικρού βιβλίου ήταν το μήνυμα σε σχέση με τον χρόνο.»

«Τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως είναι ένα. Το ένα είναι προφητεία, το άλλο αποκάλυψη· το ένα βιβλίο σφραγισμένο, το άλλο βιβλίο ανοιγμένο. Ο Ιωάννης άκουσε τα μυστήρια τα οποία ελάλησαν οι βροντές, αλλά του δόθηκε εντολή να μη τα γράψει.»

«Το ιδιαίτερο φως που δόθηκε στον Ιωάννη και εκφράστηκε με τις επτά βροντές ήταν μια σκιαγράφηση γεγονότων που θα εκτυλίσσονταν υπό τα αγγέλματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου. Δεν ήταν το καλύτερο να γνωρίζει ο λαός αυτά τα πράγματα, διότι η πίστη του έπρεπε κατ’ ανάγκην να δοκιμασθεί. Κατά την τάξη του Θεού, θα διακηρύσσονταν αληθώς θαυμαστές και προχωρημένες αλήθειες. Τα αγγέλματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου έπρεπε να διακηρυχθούν, αλλά κανένα περαιτέρω φως δεν έπρεπε να αποκαλυφθεί προτού τα αγγέλματα αυτά επιτελέσουν το συγκεκριμένο έργο τους. Αυτό παριστάνεται από τον άγγελο που στέκεται με το ένα πόδι επάνω στη θάλασσα, διακηρύσσοντας με τον πλέον επίσημο όρκο ότι χρόνος δεν θα υπάρχει πλέον.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Η τελική αποκάλυψη των «επτά βροντών» ανοίχθηκε μετά το 2023, και αποκάλυψε ότι οι «επτά βροντές» αντιπροσωπεύουν την πρώτη άλφα απογοήτευση έως την τελευταία ωμέγα απογοήτευση. Στον Ιωάννη δεν επιτράπη να προσδιορίσει τις επτά βροντές, διότι η αποκάλυψη

των «επτά βροντών» δεν ήταν μία μεμονωμένη εκπλήρωση της ιστορίας, αλλά μία απεικόνιση ενός «προσδιορισμού γεγονότων» που έλαβε χώρα στη Μιλλεριτική ιστορία, και που επρόκειτο να λάβει χώρα ξανά στις έσχατες ημέρες. Η τέλεια εκπλήρωση παρουσιάστηκε για να καταδείξει την ιστορία από τις 18 Ιουλίου 2020 έως τον προσεχή κυριακάτικο νόμο. Ο Λέων άνοιξε εκείνο το φως ώστε να λάμψει επάνω στην ιστορία της ανέγερσης του ναού των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, οι «επτά βροντές» αντιπροσώπευαν την περίοδο από το 1798 έως το 1844, όταν οι Μιλλερίτες παρουσίασαν «θαυμαστότατες και προχωρημένες αλήθειες». Καθώς επιτελούσαν το έργο που τους είχε ανατεθεί, οι Μιλλερίτες δοκιμάστηκαν. Δεν κατανοούσαν πλήρως το μήνυμα που διακήρυσσαν, ούτε την ιστορία την οποία εκπλήρωναν. Οι αλήθειες που διακήρυσσαν ήταν εκείνες που η Αδελφή Ουάιτ ορίζει ως «προχωρημένες αλήθειες», οι οποίες δεν έπρεπε να γίνουν κατανοητές παρά μόνον αφού τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου είχαν επιτελέσει το έργο τους.

Όταν οι «επτά βροντές» φθάσουν στην τέλεια εκπλήρωσή τους, εκείνα τα «μέλλοντα γεγονότα» παριστάνονται από τα μηνύματα των τριών αγγέλων της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, σε συνδυασμό με το βιβλίο του Δανιήλ. Το έργο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, το οποίο παριστάνεται από τα «μέλλοντα γεγονότα» των «επτά βροντών», είναι ο συνδυασμός του βιβλίου του Δανιήλ με τα μηνύματα των τριών αγγέλων.

«Ο Κύριος μέλλει να τιμωρήσει τον κόσμο για την ανομία του. Μέλλει να τιμωρήσει τα θρησκευτικά σώματα για την απόρριψη του φωτός και της αλήθειας που τους έχει δοθεί. Το μεγάλο μήνυμα, το οποίο συνδυάζει τα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου, πρέπει να δοθεί στον κόσμο. Αυτό πρέπει να αποτελεί το κύριο βάρος του έργου μας.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 950.

Από τις 31 Δεκεμβρίου 2023, ο Λέων της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει προφητικές αλήθειες με μια συγκεκριμένη «σειρά».

Ιστορία των Μιλλεριτών

«Υπάρχουν άνθρωποι που ζουν ακόμη σήμερα, οι οποίοι, μελετώντας τις προφητείες του Δανιήλ και του Ιωάννη, έλαβαν μεγάλο φως από τον Θεό, καθώς διήρχοντο το έδαφος όπου ιδιαίτερες προφητείες βρίσκονταν στη διαδικασία της εκπληρώσεώς τους κατά τη σειρά τους. Αυτοί μετέφεραν προς τον λαό το μήνυμα του χρόνου. Η αλήθεια έλαμψε καθαρά όπως ο ήλιος στο μεσημέρι. Ιστορικά γεγονότα, που έδειχναν την άμεση εκπλήρωση της προφητείας, παρουσιάστηκαν ενώπιον του λαού, και η προφητεία θεωρήθηκε ως συμβολική απεικόνιση γεγονότων που οδηγούν έως το κλείσιμο της ιστορίας αυτής της γης.» Selected Messages, βιβλίο 2, σ. 101, 102.

Η «τάξη» με την οποία ο Χριστός αποσφραγίζει το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου αντιπροσωπεύει «ιστορικά γεγονότα» που καταδεικνύουν «άμεση εκπλήρωση της προφητείας», η οποία οδηγεί στο κλείσιμο της δοκιμασίας. Η άμεση εκπλήρωση της προφητείας στις έσχατες ημέρες δεν είναι αποκάλυψη προφητειών που βασίζονται στον χρόνο, αλλά ο Παλμωνί

εξακολουθεί να χρησιμοποιεί αριθμούς για να προσδιορίζει τις άμεσες εκπληρώσεις της προφητείας. Ο χρόνος δεν υπάρχει πλέον, και μολονότι οι Μιλλερίτες «έφεραν το μήνυμα του χρόνου» προς τη γενεά τους, το μήνυμα του τρίτου αγγέλου είναι ισχυρότερο από τον «χρόνο».

«Ο Κύριος μου έδειξε ότι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου πρέπει να προχωρήσει και να κηρυχθεί στα διασκορπισμένα τέκνα του Κυρίου, και ότι δεν πρέπει να εξαρτηθεί από χρόνο· διότι ο χρόνος δεν θα αποτελέσει ποτέ ξανά δοκιμή. Είδα ότι μερικοί αποκτούσαν έναν ψευδή ενθουσιασμό που προερχόταν από το κήρυγμα περί χρόνου· ότι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ήταν ισχυρότερο απ' όσο μπορεί να είναι ο χρόνος. Είδα ότι το μήνυμα αυτό μπορεί να σταθεί πάνω στο δικό του θεμέλιο, και ότι δεν έχει ανάγκη από χρόνο για να ενισχυθεί, και ότι θα προχωρήσει με ισχυρή δύναμη, και θα επιτελέσει το έργο του, και θα συντηρηθεί εν δικαιοσύνη.» Experience and Views, 48.

Η διαδοχική «τάξη» της αποσφράγισης των προφητικών αληθειών προσδιορίζει μια προοδευτική ιστορία, αλλά προσδιορίζει επίσης και την ανάπτυξη του μηνύματος. Η «τάξη» της ιστορίας που αναπαρίσταται, καθώς και τα ίχνη των βημάτων με τα οποία ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει το μήνυμα από τις 31 Δεκεμβρίου, είναι αμφότερα σωτηριώδη προς κατανόηση. Τον Ιούλιο του 2023, μια φωνή εν τη ερήμω άρχισε να ετοιμάζει την οδό για την αποσφράγιση της 31ης Δεκεμβρίου 2023. Έπειτα ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα αποσφράγισε το πρώτο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως.

Τίποτε Άλλο

«Τα επίσημα μηνύματα που έχουν δοθεί με τη σειρά τους στην Αποκάλυψη πρέπει να κατέχουν την πρώτη θέση στη σκέψη του λαού του Θεού. Τίποτε άλλο δεν πρέπει να επιτρέπεται να μονοπωλεί την προσοχή μας». Testimonies, τόμος 8, 301, 302.

Τα άρθρα που άρχισαν το 2023 πρέπει να «κατέχουν την πρώτη θέση στη σκέψη του λαού του Θεού».

«Όλα όσα ο Θεός έχει προσδιορίσει στην προφητική ιστορία να εκπληρωθούν στο παρελθόν, έχουν εκπληρωθεί· και όλα όσα μέλλουν ακόμη να έλθουν, κατά τη σειρά τους, θα εκπληρωθούν. Ο Δανιήλ, ο προφήτης του Θεού, στέκεται στη θέση του. Ο Ιωάννης στέκεται στη θέση του. Στην Αποκάλυψη ο Λέων της φυλής του Ιούδα έχει ανοίξει στους σπουδαστές της προφητείας το βιβλίο του Δανιήλ, και έτσι ο Δανιήλ στέκεται στη θέση του. Φέρει τη μαρτυρία του, εκείνο το οποίο ο Κύριος τού αποκάλυψε σε όραση περί των μεγάλων και επιβλητικών γεγονότων, τα οποία πρέπει να γνωρίζουμε καθώς στεκόμαστε στο κατώφλι της εκπληρώσεώς τους.»

«Στην ιστορία και στην προφητεία ο Λόγος του Θεού απεικονίζει τη μακρόχρονη σύγκρουση μεταξύ αλήθειας και πλάνης. Η σύγκρουση αυτή εξακολουθεί ακόμη να βρίσκεται σε εξέλιξη. Εκείνα τα πράγματα που έχουν συμβεί θα επαναληφθούν.» Selected Messages, βιβλίο 2, 109.

Τριάντα

Το μήνυμα του Δανιήλ ένδεκα, εδάφιο σαράντα, αποσφραγίστηκε και διατυπώθηκε επίσημα το 1996. Τριάντα έτη αργότερα, η κρυφή ιστορία του ίδιου ακριβώς εδαφίου αποσφραγίζεται τώρα σε

συνάρτηση με την επίσημη διατύπωση του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου, ενός μηνύματος που συνίσταται σε μία διορθωμένη εξωτερική πρόβλεψη περί του Ισλάμ, σε συνάρτηση με ένα διορθωμένο εσωτερικό μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου κηρύσσεται πριν από τον νόμο της Κυριακής του εδαφίου δεκαέξι, διότι στον νόμο της Κυριακής είναι που κλείνει η θύρα στην παραβολή.

Πέτρος

Αυτό τοποθετεί τον Πέτρο μέσα στην ιστορία της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο Πέτρος είχε ένα μήνυμα το οποίο διακήρυξε στο ανώγειο, και ένα μήνυμα το οποίο διακήρυξε στον ναό. Το μήνυμα του ανωγείου είναι η Κραυγή του Μεσονυκτίου της παραβολής, και το μήνυμα του ναού είναι η δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου. Προκειμένου ο Πέτρος να διακήρυξει το μήνυμα του ανωγείου, δηλαδή την Κραυγή του Μεσονυκτίου, το μήνυμά του έπρεπε πρώτα να διορθωθεί και να τυποποιηθεί. Η διόρθωση και η τυποποίηση επιτυγχάνονται με τη συνένωση των γραμμών της προφητείας τις οποίες ο Λέων της φυλής του Ιούδα προσδιορίζει από τις 31 Δεκεμβρίου 2023.

Το έργο είναι τώρα να επισημοποιηθεί το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Η επισημοποίηση του μηνύματος έχει προτυπωθεί από τον William Miller το 1831 και από το περιοδικό The Time of the End το 1996. Η διόρθωση του μηνύματος που παρήγαγε την πρώτη απογοήτευση στις 18 Ιουλίου 2020 έχει προτυπωθεί τόσο από τον Josiah Litch όσο και από τον Samuel Snow. Το έργο που επιτέλεσε ο καθένας τους «προκάλεσε» το «αποτέλεσμα» που ακολούθησε στον απόηχο της 11ης Αυγούστου 1840 και στον απόηχο του κινήματος του εβδόμου μηνός. Το 1840 το μήνυμα μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου και το 1844 το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου σάρωσε την ανατολική ακτογραμμή των Ηνωμένων Πολιτειών σαν παλιρροϊκό κύμα. Το έργο των ανθρώπων «προκάλεσε» το «αποτέλεσμα» μιας εκχύσεως του Αγίου Πνεύματος. Το 1840 απευθύνθηκε στον κόσμο, που αντιπροσωπεύεται από τη θάλασσα, και το 1844 απευθύνθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες, που αντιπροσωπεύονται από τη γη. Το σύμβολο του 1840 ήταν ο Χριστός ιστάμενος επί της γης και της θαλάσσης στην Αποκάλυψη δέκα, και αυτό ακριβώς το κεφάλαιο προσδιορίζει την ιστορία από το 1840 έως το 1844 και απεικονίζει τον Χριστό ιστάμενο επί της γης και της θαλάσσης.

Τόσο το 1840 όσο και το 1844, η προσαρμογή της προφητείας ήταν μια προσαρμογή προς τα εμπρός στον χρόνο, προς την ακριβή ημερομηνία. Η μία ήταν μια προφητεία περί του Ισλάμ και η άλλη μια προφητεία περί της παραβολής των δέκα παρθένων. Η μία ήταν εξωτερική και η άλλη εσωτερική. Το 1844 περιέλαβε επίσης ένα σφάλμα στην κατανόηση του αγιαστηρίου. Ήταν το αγιαστήριο η γη ή ήταν το επουράνιο αγιαστήριο; Η παρανόηση ήταν ακόμη βαθύτερη από έναν απλό ορισμό του αγιαστηρίου, διότι αντιπροσώπευε επίσης μια δοκιμασία ως προς το αν μια ψυχή θα ακολουθούσε τον Χριστό από τα Άγια στα Άγια των Αγίων.

«Είδα τον Πατέρα να εγείρεται από τον θρόνο, και επάνω σε πύρινο άρμα να εισέρχεται στα άγια των αγίων, μέσα από το καταπέτασμα, και να κάθεται. Τότε ο Ιησούς σηκώθηκε από τον θρόνο, και οι περισσότεροι από εκείνους που ήταν γονατισμένοι σηκώθηκαν μαζί Του. Δεν είδα ούτε μία ακτίνα φωτός να περνά από τον Ιησού προς το αμέριμνο πλήθος αφού Εκείνος

σηκώθηκε, και αυτοί αφέθηκαν σε πλήρες σκοτάδι. Εκείνοι που σηκώθηκαν όταν σηκώθηκε ο Ιησούς, κρατούσαν τα μάτια τους προσηλωμένα επάνω Του, καθώς Εκείνος άφηνε τον θρόνο και τους οδηγούσε λίγο πιο πέρα. Έπειτα ύψωσε το δεξί Του χέρι, και ακούσαμε τη γλυκιά Του φωνή να λέγει: “Περιμένετε εδώ· πηγαίνω προς τον Πατέρα Μου για να λάβω τη βασιλεία· κρατήστε τα ιμάτιά σας ακηλίδωτα, και σε λίγο θα επιστρέψω από τον γάμο και θα σας παραλάβω προς Εμαυτόν.” Τότε ένα νεφέλινο άρμα, με τροχούς σαν πύρινη φλόγα, περικυκλωμένο από αγγέλους, ήλθε εκεί όπου ήταν ο Ιησούς. Εκείνος ανέβηκε στο άρμα και μεταφέρθηκε στα άγια των αγίων, όπου καθόταν ο Πατέρας. Εκεί είδα τον Ιησού, μέγαν Αρχιερέα, να στέκεται ενώπιον του Πατέρα. Στο κράσπεδο του ενδύματός Του υπήρχε κώδων και ρόδι, κώδων και ρόδι. Εκείνοι που σηκώθηκαν μαζί με τον Ιησού, ανύψωναν την πίστη τους προς Αυτόν στα άγια των αγίων και προσεύχονταν: “Πατέρα μου, δώσε μας το Πνεύμα Σου.” Τότε ο Ιησούς θα εμψυσούσε επάνω τους το Άγιο Πνεύμα. Μέσα σε εκείνη την πνοή υπήρχαν φως, δύναμη, και πολλή αγάπη, χαρά, και ειρήνη.»

«Στράφηκα να δω την ομάδα εκείνων που εξακολουθούσαν να είναι προσκυνημένοι μπροστά στον θρόνο· δεν γνώριζαν ότι ο Ιησούς τον είχε εγκαταλείψει. Ο Σατανάς φαινόταν να βρίσκεται δίπλα στον θρόνο, προσπαθώντας να συνεχίσει το έργο του Θεού. Τους είδα να υψώνουν το βλέμμα προς τον θρόνο και να προσεύχονται: “Πατέρα, δος μας το Πνεύμα Σου.” Τότε ο Σατανάς θα εξέπνεε επάνω τους μια ανίερη επιρροή· μέσα σ’ αυτήν υπήρχε φως και πολλή δύναμη, αλλά όχι γλυκιά αγάπη, χαρά και ειρήνη. Σκοπός του Σατανά ήταν να τους κρατά πλανημένους και να αποσύρει και να εξαπατήσει τα τέκνα του Θεού.» Early Writings, 55, 56.

Το αγιαστήριο αναγνωρίστηκε ως το «κλειδί» που εξηγούσε όλες τις παρανοήσεις οι οποίες είχαν προκληθεί από την εσφαλμένη κατανόηση του αγιαστηρίου. Ήταν το «κλειδί» που εξηγούσε τη μεγάλη απογοήτευση. Στις έσχατες ημέρες, το «κλειδί» είναι η απογοήτευση, η οποία εξηγεί την εσφαλμένη κατανόηση του ναού.

Από τις 22 Οκτωβρίου 1844, «χρόνος δεν υπάρχει πλέον», και το σφάλμα της απογοητεύσεως της 18ης Ιουλίου 2020 πρέπει τώρα να διορθωθεί, όχι όμως ως προς τον χρόνο, διότι χρόνος δεν υπάρχει πλέον.

Και ο άγγελος, τον οποίον είδα να στέκεται επάνω στη θάλασσα και επάνω στη γη, ύψωσε το χέρι του προς τον ουρανό, και ορκίστηκε σ’ Αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και όσα είναι μέσα σ’ αυτόν, και τη γη και όσα είναι μέσα σ’ αυτήν, και τη θάλασσα και όσα είναι μέσα σ’ αυτήν, ότι χρόνος δεν θα υπάρχει πλέον· αλλά κατά τις ημέρες της φωνής του έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίζει, το μυστήριο του Θεού θα ολοκληρωθεί, καθώς το ανήγγειλε στους δούλους Του, τους προφήτες. Αποκάλυψη 10:5–7.

Η τοποθεσία της προφητείας που πρέπει να διορθωθεί είναι το Νάσβιλ, Τενεσί, και η τοποθεσία δεν μπορεί να αλλάξει, διότι προσδιορίζεται όχι από το Future for America, αλλά από την Έλλεν Γουάιτ, και το Πνεύμα της Προφητείας ουδέποτε αποτυγχάνει.

«Όταν βρισκόμουν στο Νάσβιλ, μιλούσα στον λαό, και κατά τη νυχτερινή ώρα εμφανίστηκε μια τεράστια σφαίρα πυρός, η οποία ήλθε κατευθείαν από τον ουρανό και στάθηκε επάνω από το Νάσβιλ. Από εκείνη τη σφαίρα έβγαιναν φλόγες σαν βέλη· οικίες κατακαίονταν· οικίες

σειόνταν και κατέρρεαν. Μερικοί από τους δικούς μας στέκονταν εκεί. “Είναι ακριβώς όπως το αναμέναμε”, έλεγαν· “το περιμέναμε αυτό”. Άλλοι έστρεφαν τα χέρια τους με αγωνία και κραύγαζαν προς τον Θεό για έλεος. “Το γνωρίζατε”, έλεγαν, “γνωρίζατε ότι αυτό επρόκειτο να έλθει, και δεν είπατε ούτε λέξη για να μας προειδοποιήσετε!” Έμοιαζαν σαν να ήταν έτοιμοι σχεδόν να τους κατασπαράξουν, στη σκέψη ότι ποτέ δεν τους το είχαν πει ούτε τους είχαν δώσει οποιαδήποτε προειδοποίηση.» Χειρόγραφο 188, 1905.

Το εσωτερικό ζήτημα των πυρίνων σφαιρών επάνω από το Νάσβιλ είναι ότι φανερώνει πως ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός της Εβδομης Ημέρας γνώριζε το προειδοποιητικό μήνυμα προς το Νάσβιλ, αλλά σιώπησε. Αυτό είναι το σημείο της προφητικής ιστορίας όπου εκδηλώνεται η «αισχύνη» ή η «χαρά» του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Αυτό είναι το σημείο στο οποίο εκείνοι που πρόκειται να γίνουν το λάβαρο αρχίζουν να υψώνονται σε διάκριση από εκείνους που τότε καταισχύνονται από τους ανθρώπους του κόσμου, οι οποίοι είναι αγανακτισμένοι και οργισμένοι επειδή ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός της Εβδομης Ημέρας δεν έδωσε καμία προειδοποίηση προς το Νάσβιλ. Αυτή η ίδια προφητική διάκριση παραστάθηκε στο Όρος Κάρμηλος μεταξύ του Ηλία και των προφητών του Βάαλ, και στην ιστορία του δευτέρου αγγέλου της Μιλλεριτικής ιστορίας, όταν οι Προτεστάντες μεταβλήθηκαν σε αποστάτες Προτεστάντες και άρχισαν τον ρόλο τους ως ο ψευδοπροφήτης, καθιστάμενοι οι θυγατέρες της Ρώμης. Το 1989, το πολιτικό κέρας μέσω του Ρήγκαν έπραξε ακριβώς το ίδιο, μόνο που ο Ρήγκαν δεν έγινε οι θυγατέρες της Ρώμης· έγινε ο Αχαάβ και ο Κλόβις ο πρώτος, εραστές της Ρώμης.

«Μου παρουσιάστηκε μία σκηνή. Ήταν η νύχτα πριν από το Σάββατο. Τότε ήταν που μου παρουσιάστηκε εκείνη η σκηνή. Κοίταξα έξω από το παράθυρο, και υπήρχε μία τεράστια σφαίρα πυρός που είχε έλθει από τον ουρανό, και έπεσε εκεί όπου ανήγειραν οικοδομές με κίονες· ιδιαιτέρως οι κίονες μου παρουσιάστηκαν. Και φαινόταν σαν η σφαίρα να ήλθε κατευθείαν επάνω στο κτήριο και να το συνέτριψε, και είδαν ότι διακλαδιζόταν, διακλαδιζόταν, μεγάλωνε, και άρχισαν να κραυγάζουν και να θρηνούν και να θρηνούν, και να στρέφουν τα χέρια τους· και νόμισα ότι μερικοί από τους δικούς μας ανθρώπους στέκονταν εκεί κοντά, λέγοντας: “Λοιπόν, είναι ακριβώς αυτό που περιμέναμε· είναι ακριβώς αυτό για το οποίο μιλούσαμε· είναι ακριβώς αυτό για το οποίο μιλούσαμε.” “Το γνωρίζατε;” είπαν οι άνθρωποι. “Το γνωρίζατε, και ποτέ δεν μας το είπατε;” Σκέφθηκα ότι υπήρχε τόση αγωνία στο πρόσωπό τους, τόση αγωνία στην όψη τους.» Manuscript 152· 1904.

Η απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020 είναι το «κλειδί» για να ταυτοποιηθεί ο ναός που πρόκειται να υψωθεί ως σημαία. Η διάκριση δύο τάξεων Αντβεντιστών αποτελεί μείζον θέμα της βιβλικής προφητείας. Ο Ιερεμίας αρνήθηκε να συνταχθεί με τη «σύναξη των εμπαικτών», και οι εκκλησίες της Σμύρνης και της Φιλαδελφείας αμφοτέρως αντιπαραβάλλονταν προς τη συναγωγή του Σατανά, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι ήταν Ιουδαίοι, αλλά δεν ήταν. Η διάκριση μεταξύ των δύο τάξεων ομολογουμένων Αντβεντιστών απεικονίζεται από τη μεθοδολογία που χρησιμοποιούν για να μελετούν τη Βίβλο. Είναι η διάκριση μεταξύ αληθινής παιδείας και «ανώτερης εκπαίδευσεως, καλουμένης ούτως», όπως την αποκαλεί η Αδελφή Γουάιτ.

Το Νάσβιλ είναι γνωστό ως η «Αθήνα του Νότου», και το διασημότερο οικοδόμημα που εκπροσωπεί την Ελλάδα στο Νάσβιλ είναι ο Παρθενώνας στο Centennial Park, ο οποίος

οικοδομήθηκε το 1897 ως πλήρους κλίμακας αντίγραφο του αρχαίου ελληνικού Παρθενώνα. Ανεγέρθηκε για να εορτασθεί η εκατονταετηρίδα από την είσοδο του Τενεσί στην πολιτειακή υπόσταση το 1796, και προοριζόταν να καταδαφισθεί μετά τον εορτασμό. Αντιθέτως, ο χώρος μετατράπηκε σε πάρκο το 1903 και ο Παρθενώνας ανοικοδομήθηκε μονίμως από το 1920 έως το 1931.

Το όνομα «Παρθενώνας» προέρχεται από την ελληνική λέξη παρθένος, που σημαίνει «παρθένα» ή «κόρη», αναφερόμενο στην Αθηνά υπό την ιδιότητά της ως άφθαρτης, σοφής και πολεμικής θεάς της σοφίας, της στρατηγικής, των τεχνών, των χειροτεχνιών και του πολιτισμού. Ανεγερμένος μεταξύ 447–432 π.Χ. επάνω στην Ακρόπολη των Αθηνών, στέγαζε ένα πελώριο χρυσελεφάντινο άγαλμα (από χρυσό και ελεφαντόδοντο) της Αθηνάς, έργο του γλύπτη Φειδία—ουσιαστικά λειτουργώντας ως ο «οίκος» της ή θεία κατοικία της, όπου πιστευόταν ότι ήταν παρούσα.

Η έμφαση του δυτικού εκπαιδευτικού συστήματος στην ευρεία γνώση, στην κριτική διερεύνηση, στην προετοιμασία για την ιδιότητα του πολίτη και στο πλαίσιο των ελευθερίων τεχνών εδράζεται θεμελιωδώς στην αρχαία ελληνική φιλοσοφία και πρακτική. Χωρίς την Ακαδημία του Πλάτωνος, το Λύκειο του Αριστοτέλους ή την αθηναϊκή παιδεία, η σύγχρονη εκπαίδευση, όπως την γνωρίζουμε, θα είχε πολύ διαφορετική μορφή.

Το 1904 ιδρύθηκε η Σχολή Μάντισον, εννέα μίλια έξω από το Νάσβιλ. Η Έλεν Ουάιτ ήταν ιδρυτικό μέλος του διοικητικού συμβουλίου της αρχικής Σχολής Μάντισον (επισήμως του Nashville Agricultural and Normal Institute, και αργότερα γνωστού ως Madison College). Υπηρέτησε ως ιδρυτικό μέλος του διοικητικού συμβουλίου από την ίδρυσή της το 1904. Παρέμεινε στο συμβούλιο μέχρι περίπου το 1914 (το έτος πριν από τον θάνατό της το 1915).

Αυτό ήταν το μόνο συμβούλιο κολεγίου ή ιδρύματος στο οποίο συμφώνησε ποτέ να ενταχθεί ή να υπηρετήσει. Περίορισε σκόπιμα τέτοιες επίσημες θέσεις σε άλλους Αντβεντιστικούς οργανισμούς, αλλά έκανε εξαίρεση για το Madison, εξαιτίας της εναρμονίσεώς του με τις εκπαιδευτικές της νουθεσίες (αυτοσυντηρούμενη, βασισμένη στη γεωργική εκμετάλλευση, προσανατολισμένη στην ιεραποστολή εκπαίδευση, με έμφαση στη Γραφή, στη χειρωνακτική εργασία και στην πρακτική προετοιμασία για υπηρεσία στον Νότο και πέραν αυτού). Τα μηνύματα από την Αδελφή White σχετικά με το Nashville δόθηκαν το 1904 και το 1905, κατά την ίδια χρονική περίοδο κατά την οποία άρχιζε η Σχολή Madison, και το έκθεμα του Παρθενώνα μετατρεπόταν σε μόνιμο στοιχείο σε μόνιμο πάρκο. Το σύμβολο της ελληνικής παιδείας και της ουράνιας παιδείας, αμφότερα σηματοδοτώντας τις απαρχές τους μέσα στην ίδια σύντομη χρονική περίοδο, η οποία ήταν η ίδια χρονική περίοδος κατά την οποία δόθηκαν τα οράματα για τις πύρινες σφαίρες του Nashville.

«Την περασμένη νύχτα παρουσιάστηκε ενώπιόν μου μια σκηνή. Ίσως να μη νιώσω ποτέ ελεύθερη να αποκαλύψω το σύνολό της, αλλά θα αποκαλύψω ένα μικρό μέρος.»

«Έμοιαζε σαν μια απέραντη σφαίρα φωτιάς να κατέβηκε επάνω στον κόσμο και να συνέτριψε μεγάλα σπίτια. Από τόπο σε τόπο υψωνόταν η κραυγή: “Ο Κύριος ήλθε! Ο Κύριος ήλθε!” Πολλοί ήσαν απροετοίμαστοι να Τον συναντήσουν, αλλά ολίγοι έλεγαν: “Δοξάσατε τον Κύριο!”»

«“Γιατί δοξολογείτε τον Κύριο;” ρώτησαν εκείνοι επάνω στους οποίους ερχόταν αιφνίδια καταστροφή.»

«Διότι τώρα βλέπουμε εκείνο το οποίο αναζητούσαμε.»

«“Εάν πιστεύατε ότι αυτά τα πράγματα επρόκειτο να έλθουν, γιατί δεν μας τα είπατε;” ήταν η τρομερή απάντηση. “Δεν γνωρίζαμε για αυτά τα πράγματα. Γιατί μας αφήσατε στην άγνοια; Ξανά και ξανά μας είδατε· γιατί δεν γνωριστήκατε μαζί μας και δεν μας μιλήσατε για την επερχόμενη κρίση, και ότι έπρεπε να υπηρετούμε τον Θεό, μήπως και απολεσθούμε; Τώρα είμαστε χαμένοι!”» Χειρόγραφο 102, 1904.

Το πλαίσιο των μηνυμάτων του Νάσβιλ τοποθετήθηκε γεωγραφικά μέσα σε ένα πνευματικό περιβάλλον αληθινής ή ψευδούς εκπαίδευσης· μιας εκπαίδευσης που προετοιμάζει μια ψυχή να είναι πολίτης είτε του ουρανού είτε της γης. Δεν υπάρχει καμία αναφορά στο Ισλάμ στις οράσεις της Αδελφής White για το Νάσβιλ· ποια, λοιπόν, θα ήταν η δικαιολογία για να συνδεθεί το Ισλάμ με την όραση των πυρινών σφαιρών πάνω από το Νάσβιλ; Πώς θα εναρμονιζόταν μια διόρθωση του μηνύματος του Νάσβιλ του 2020 με το έργο του Josiah Litch και του Samuel Snow; Οι διορθώσεις τους έγιναν όταν αναγνώρισαν ότι τα ίδια στοιχεία που είχαν οδηγήσει στην πρώτη πρόβλεψη ήταν τα στοιχεία που εδραίωναν τη διορθωμένη πρόβλεψη.

Η μαρτυρία του Ισλάμ εδραιώθηκε πολύ πριν συνδεθεί με το προειδοποιητικό μήνυμα του Nashville. Το μήνυμα του Ισλάμ είναι άμεσα συνδεδεμένο με το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Το γεγονός αυτό καταδεικνύεται βάσει πολλών βιβλικών μαρτύρων. Η προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου αντιπροσωπεύει μια προειδοποίηση σχετικά με το χάραγμα της εξουσίας του βασιλιά του βορρά, και η προειδοποίηση του Ισλάμ αντιπροσωπεύεται από την προειδοποίηση των τέκνων της ανατολής.

Αλλ’ αγγελία εξ ανατολών και εξ βορρά θα ταραξούν αυτόν· διά τούτο θέλει εξέλθει μετά μέγαλου θυμού, διά να αφανίσει και να εξολοθρεύσει παντελώς πολλούς. Δανιήλ 11:44.

Ο τρίτος άγγελος εισήλθε στην ιστορία στις 22 Οκτωβρίου 1844, όταν άρχισε να ηχεί η έβδομη σάλπιγγα. Η έβδομη σάλπιγγα είναι επίσης το τρίτο ουαί του Ισλάμ. Η αποστασία του 1863 κατέπαυσε την ήχηση της έβδομης σάλπιγγας έως την 11η Σεπτεμβρίου, όταν ο τρίτος άγγελος κατέβηκε στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο δεκαοκτώ, καθώς τα μεγάλα κτήρια της Νέας Υόρκης κατεδαφίζονταν με ένα άγγιγμα της δυνάμεως του Θεού.

Η 11η Σεπτεμβρίου ήταν το άλφα, ή η αρχή, του καιρού της σφραγίσεως, ο οποίος λήγει στο ωμέγα, ή το τέλος, της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Η 11η Σεπτεμβρίου είναι το άλφα του χρόνου δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο οποίος καταλήγει στο ωμέγα του χρόνου δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, το οποίο λαμβάνει χώρα όταν το χάραγμα του θηρίου επιβληθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η 11η Σεπτεμβρίου είναι το άλφα, ή η αρχή, της κρίσεως των ζώντων επάνω στο θηρίο της γης, συμπεριλαμβανομένων των Ρεπουμπλικανικών και Προτεσταντικών κεράτων του, η οποία

καταλήγει στον προσεχώς επερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Η 11η Σεπτεμβρίου είναι το άλφα της «ημέρας της προετοιμασίας του Κυρίου», η οποία λήγει με τη δοκιμασία σχετικά με την ημέρα του Σαββάτου του Κυρίου.

Η 11η Σεπτεμβρίου είναι το άλφα της οικοδομήσεως του ναού, το οποίο αντιπροσωπεύεται από τον θεμέλιο λίθο, και ολοκληρώνεται όταν τοποθετηθεί επί του ναού ο ωμέγα ακρογωνιαίος λίθος.

Η 11η Σεπτεμβρίου είναι το άλφα του τρίτου αλίμονο στις Ηνωμένες Πολιτείες, το οποίο τελειώνει στον σεισμό του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, που είναι ο νόμος της Κυριακής, ο οποίος πρόκειται σύντομα να έλθει. Κατά τον σεισμό εκείνον, το τρίτο αλίμονο έρχεται ταχέως. Η ιστορία των πυρίνων σφαιρών του Νάσβιλ προηγείται του κλεισίματος της δοκιμασίας κατά τον νόμο της Κυριακής, παρά τη διακήρυξη εκείνων που καταδικάζουν τους Λαοδικείς Αντβεντιστές, ισχυριζόμενοι: «Τώρα είμαστε χαμένοι.»

Το βιβλίο του Ιωήλ και η εκπλήρωσή του κατά την Πεντηκοστή εκθέτουν τη διαμάχη του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου, όταν μία τάξη, η οποία δεν δύναται να κατανοήσει την αύξηση της γνώσεως, κατηγορεί εκείνους που κατανοούν ότι είναι μεθυσμένοι. Η αντιπαράθεση των μεθυσμένων του Εφραΐμ και των σοφών είναι θέμα που συχνά πραγματεύεται ο προφητικός Λόγος του Θεού. Ένα στοιχείο της αλήθειας είναι ότι το μήνυμα είναι μήνυμα δύο σταδίων, όπως απεικονίζεται από τον Πέτρο στο ανώγειο και κατόπιν στον ναό. Παριστάνεται ως κρίση που αρχίζει από τον οίκο του Θεού και κατόπιν ακολουθείται από εκείνους που είναι εκτός του οίκου του Θεού. Η διαδικασία της κρίσεως παριστάνεται επίσης από τις δύο φωνές της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ, όπου η πρώτη φωνή είναι η 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής, και έπειτα η δεύτερη φωνή του εδαφίου τέσσερα σηματοδοτεί τον νόμο της Κυριακής. Η διάκριση του αληθινού και του ψευδούς προφητικού μηνύματος της όψιμης βροχής απεικονίζεται επίσης από τον Ηλία, τον οποίον ο Μαλαχίας προσδιορίζει ότι επιστρέφει ακριβώς πριν από το κλείσιμο του καιρού της χάριτος.

Τα σύμβολα των φρονίμων και μωρών επί του Όρους Κάρμηλος ήσαν ο «Ηλίας ο φρόνιμος» και οι μωροί προφήτες του Βάαλ. Ο Ηλίας είναι ο Πέτρος, και οι προφήτες του Βάαλ είναι οι μέθυσοι του Εφραΐμ. Μόλις οι μωροί μέθυσοι φανερωθούν ως οι ψευδοπροφήτες του Βάαλ, διά της εκχύσεως πυρός, ο λαός τελικώς αποκρίνεται ότι «ο Κύριος, Αυτός είναι ο Θεός». Οι Λαοδικείς Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας φανερώνονται ως τοιούτοι κατά την εκπλήρωση της προρρήσεως του Nashville. Εκείνοι που είναι εκτός του Αντβεντισμού και τότε αφυπνίζονται ως προς την απιστία των μωρών οδηγούνται σε ενοχή συνειδήσεως, αλλά η δοκιμασία αυτών δεν έχει ακόμη λήξει. Η απεικόνιση της φανερώσεως των φρονίμων και μωρών παρθένων, όπως αντιπροσωπεύεται από το προειδοποιητικό μήνυμα του Nashville, είναι ένα waymark στην τελική τέλεια εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων.

Η απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020 προσδιορίζει το μήνυμα το οποίο πρέπει να διορθωθεί, καθώς και τη φανέρωση εκείνων εντός του Αντβεντισμού που έχουν το έλαιο και εκείνων που δεν το έχουν. Εκείνοι που στερούνταν το μήνυμα του ελαίου, το οποίο προειδοποιεί το Nashville, αντιπαράτιθενται κατόπιν προς εκείνους που πράγματι κατέχουν το έλαιο. Από τις δύο τάξεις που είτε έχουν είτε δεν έχουν το έλαιο του μηνύματος, η μία τάξη έχει βιώσει μια απογοήτευση η

οποία παριστάνετο από την πρώτη απογοήτευση της Μιλλεριτικής ιστορίας, ενώ η άλλη δεν έχει αυτή την εμπειρία. Χωρίς την απογοήτευση που προτυπωνόταν από τους Μιλλερίτες, δεν υπάρχει καμία διόρθωση που να πρέπει να γίνει σε οποιαδήποτε αποτυχημένη πρόβλεψη. Το γεγονός ότι η πρόβλεψη του Nashville του 2020 ταυτοποιούσε το Ισλάμ είναι σύμφωνο με ένα στοιχείο ενός αποτυχημένου μηνύματος το οποίο χρειάζεται να διορθωθεί.

Μία απόδειξη αυτού βρίσκεται στο γεγονός ότι η ιστορία στην οποία φθάνουν οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ δεν είναι μόνον ότι συμφωνεί με την ιστορία της πρώτης απογοητεύσεως των Μιλλεριτών και με τη μετέπειτα διόρθωση του μηνύματος, αλλά και ότι λαμβάνει χώρα μέσα σε μία ιστορία η οποία αρχίζει με την άφιξη του τρίτου αγγέλου στις 9/11, σηματοδοτώντας την άφιξη του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο, και ότι το Ισλάμ καταφθάνει προφητικώς εκ νέου κατά τον σεισμό του νόμου της Κυριακής της Αποκαλύψεως ένδεκα. Η διατήρηση του Ισλάμ στο μήνυμα, χωρίς καμία άμεση αναφορά από την Αδελφή Γουάιτ στο Ισλάμ και στην προειδοποίηση του Νάσβιλ, βασίζεται στο θέμα της ιστορίας, το οποίο είναι το Ισλάμ.

Στο εκατοστό πενηκοστό τρίτο άρθρο της σειράς με τίτλο Το Βιβλίο του Δανιήλ, προσδιορίσαμε ότι, σε συμφωνία με τη μαρτυρία του Βαλαάμ και της όνου, το Ισλάμ, το οποίο παριστάνεται από την όνο, θα είχε τρεις κύριες αλληλεπιδράσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες στην ιστορία από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής. Προσδιορίσαμε την 11η Σεπτεμβρίου ως την πρώτη, έπειτα την 7η Οκτωβρίου 2022 ως τη δεύτερη. Σημειώσαμε ότι η πρώτη επίθεση ήταν εναντίον της πνευματικής ένδοξης γης και η δεύτερη επίθεση εναντίον της κυριολεκτικής ένδοξης γης του Ισραήλ, και ότι η τρίτη επίθεση θα είναι η επίθεση κατά τον σεισμό του νόμου της Κυριακής. Επισημάνσαμε ότι η ιστορία του Βαλαάμ σε αυτό το προφητικό επίπεδο έφερε την υπογραφή της αλήθειας, διότι η πρώτη και η τελευταία επίθεση ήταν εναντίον της πνευματικής ένδοξης γης και η μεσαία επίθεση ήταν εναντίον της κυριολεκτικής ένδοξης γης, η οποία αποτελεί σύμβολο ανταρσίας. Τώρα βλέπουμε ότι ένα τέταρτο πλήγμα, το οποίο σηματοδοτεί την αρχή του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου, θα λάβει χώρα στην πνευματική ένδοξη γη όταν εκπληρωθούν οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ. Αυτό σημαίνει ότι το δεύτερο πλήγμα του Βαλαάμ και της όνου είναι διπλό, με το πρώτο από δύο πλήγματα εναντίον της κυριολεκτικής και το δεύτερο εναντίον της πνευματικής ένδοξης γης.

Το άρθρο παρουσίασε μία ατελή αλήθεια, την οποία ο Λέων της φυλής του Ιούδα έχει τώρα αποκαλύψει ως μία ακόμη μαρτυρία της προφητικής σύνδεσης του Ισλάμ με τις πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ. Ένα ακόμη επιχείρημα προς υποστήριξη της σύνδεσης του Ισλάμ με τις πύρινες σφαίρες βρίσκεται μέσα στις γραμμές μεταρρύθμισης της ιερής ιστορίας. Κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα έχει το δικό του ιδιαίτερο θέμα, το οποίο το διαπερνά ολόκληρο. Στο μεταρρυθμιστικό κίνημα του Μωυσή, το θέμα ήταν η είσοδος σε διαθήκη με έναν εκλεκτό λαό. Στη γραμμή μεταρρύθμισης του Χριστού, το θέμα ήταν ο Μεσσίας. Στη γραμμή μεταρρύθμισης του Δαβίδ, το θέμα ήταν οι Δέκα Εντολές και το αγιαστήριο. Με τους Μιλλερίτες, το θέμα ήταν ο προφητικός χρόνος, διότι οι Μιλλερίτες έφεραν το «μήνυμα του χρόνου». Με την άφιξη του τρίτου αγγέλου στην 11η Σεπτεμβρίου, το θέμα για τη γραμμή μεταρρύθμισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων προσδιορίστηκε ως το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο, τα τέκνα της ανατολής, ο όνος της βιβλικής προφητείας, τα πολεμικά άλογα της Αποκάλυψης εννέα, ο ανατολικός άνεμος, οι

ακρίδες, και η εξόργιση των εθνών.

Ο σεισμός του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως σηματοδοτεί το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο, ενώ ταυτόχρονα αντιπροσωπεύει την ολοκλήρωση του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Η Κραυγή του Μεσονυκτίου προτυπώθηκε από τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, η οποία άρχισε με τη λύση του όνου. Η αρχή της Κραυγής του Μεσονυκτίου στην ιστορία των Μιλλεριτών ήταν η άφιξη του Σάμιουελ Σνόου έφιππου στη συνάθροιση κατασκηνώσεως του Έξετερ. Η αρχή της περιόδου της Κραυγής του Μεσονυκτίου επισημαίνεται με σύμβολα του Ισλάμ. Υπάρχουν άφθονοι μάρτυρες που επιβεβαιώνουν ότι το διορθωμένο μήνυμα της 18ης Ιουλίου 2020 περιλαμβάνει το Ισλάμ ως μέρος του προειδοποιητικού αγγέλματος. Δεν προσδιορίζεται κάποια ημερομηνία, αλλά οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ προσδιορίζουν τη διαμάχη περί του «νέου οίνου» στις έσχατες ημέρες, ώστε οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ περιλαμβάνουν το Ισλάμ· αλλά τι γίνεται με τον προσδιορισμό των πύρινων σφαιρών ως πυρηνικών όπλων;

Το μήνυμα πρέπει να διατηρήσει τον προσδιορισμό του Ισλάμ ως του αντιπάλου στην επίθεση, βάσει πολλών μαρτύρων. Το σφάλμα του καθορισμού χρόνου, το οποίο χρειάζεται να διορθωθεί, τυποποιείται τόσο από το 1840 όσο και από το 1844. Ο χρόνος δεν πρέπει πλέον να αποτελεί μέρος του προφητικού μηνύματος, αν και οι αριθμοί εξακολουθούν να αποτελούν. Το σφάλμα που παριστάνεται από την παρανόηση του αγιαστηρίου πρέπει επίσης να επιλυθεί, αλλά προτού μπορέσει να επιλυθεί και να ενσωματωθεί στο διορθωμένο μήνυμα, πρέπει να προσδιοριστεί το σφάλμα το οποίο τυποποιήθηκε από την παρανόηση του αγιαστηρίου. Τι αντιπροσώπευε εκείνη η παρανόηση του αγιαστηρίου στην προειδοποίηση του Νάσβιλ της 18ης Ιουλίου;

Υποστηρίζω ότι οι απαντήσεις βρίσκονται στο φως που αποσφραγίζεται από τα τέλη του 2023. Οι τρεις παράλληλες σειρές των ένδεκα κεφαλαίων, που αρχίζουν με το ενδέκατο και καταλήγουν στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο στη Γένεση, στον Ματθαίο και στην Αποκάλυψη, αποτελούν την ανανέωση της διαθήκης του Θεού με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Απορρίπτουμε την προσφορά του ελέους Του ενεργώντας σαν να μην ακούσαμε το κάλεσμά Του, ή προσκυνούμε και διακηρύσσουμε με την ανθρώπινη δύναμή μας: «όλα όσα προστάζει, θα πράξω»; Ή επιτρέπουμε στο Άγιο Πνεύμα να γράψει τον νόμο Του στις καρδιές και στις διάνοιές μας;

Οι απαντήσεις βρίσκονται επίσης στην αποκάλυψη του δωδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, στις τρεις εδάφια που παρουσιάζουν τον χρόνο ως τα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Τα τρία αυτά εδάφια επίσης επισημαίνουν την 31η Δεκεμβρίου 2023 στο εδάφιο επτά, την 18η Ιουλίου 2020 στο εδάφιο δώδεκα, και κατόπιν το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής και έπειτα έως τη λήξη της δοκιμασίας παριστάνεται στο εδάφιο ένδεκα. Αυτές οι τρεις αλήθειες, μέσα σε αυτά τα τρία εδάφια, βρίσκονται ακριβώς στο ίδιο χωρίο της Γραφής όπου εκτίθεται η τριπλή διαδικασία δοκιμασίας που συμβαίνει πάντοτε όταν μια προφητεία αποσφραγίζεται!

Ο Χριστός δεν αποκάλυψε απλώς την τριπλή δοκιμασία του Δανιήλ 12, αλλά προσδιόρισε επίσης αυτές τις δοκιμασίες ως μια θεμελιώδη δοκιμασία, ακολουθούμενη από μια δοκιμασία του ναού, και κατόπιν από μια λυδία λίθο. Περαιτέρω, προσδιόρισε ότι η θεμελιώδης δοκιμασία άρχισε στις 31 Δεκεμβρίου 2023 και βασιζόταν στη θεμελιώδη δοκιμασία του κινήματος των Μιλλεριτών,

όπως αυτό παριστάνεται από τον αντίχριστο, ο οποίος είναι το σύμβολο που εγκαθιδρύει το εξωτερικό όραμα.

Κατόπιν προσδιόρισε τη δεύτερη δοκιμασία, τη δοκιμασία του ναού, ως εκείνη που παριστάνεται από το όραμα του Δανιήλ περί του Χριστού εν τω ναώ στο δέκατο κεφάλαιο. Η δοκιμασία αυτή βρίσκεται επί του παρόντος σε εξέλιξη. Η αποσφράγιση, στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, των χρονολογιών 1989, 18 Ιουλίου 2020, 31 Δεκεμβρίου 2023, και του νόμου της Κυριακής, περιλαμβάνει τόσο το όραμα της Ρώμης όσο και το όραμα του Χριστού. Αμφότερα τα οράματα εκτίθενται μέσα στο αυτό ακριβώς όραμα όπου βρίσκεται η αποσφράγιση του δωδεκάτου κεφαλαίου. Τα τρία κεφάλαια αποτελούν ένα όραμα, και το όραμα του Χριστού είναι η δοκιμασία του ναού στο δέκατο κεφάλαιο, το όραμα του αντιχρίστου είναι η δοκιμασία του θεμελίου στο ενδέκατο κεφάλαιο, και τα ορόσημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων στο δωδέκατο κεφάλαιο αντιπροσωπεύουν την τρίτη και λυδία λίθο δοκιμασία, όπου οι μωρές χωρίζονται από τις φρόνιμες, καθώς πολλοί καθαρίζονται, λευκαίνονται και δοκιμάζονται.

Η δοκιμασία του ναού άνοιξε το φως του Λευιτικού είκοσι τρία, το οποίο ήταν το φως της κιβωτού της διαθήκης, το οποίο είναι το άλφα φως του Σαββάτου της εβδόμης ημέρας και το ωμέγα φως του Σαββάτου του εβδόμου έτους. Το φως των Σαββάτων άλφα και ωμέγα προσδιορίζει το φως της ενανθρωπήσεως. Εκείνο το φως προσδιορίζει ότι ο Θεός έλαβε ανθρώπινη σάρκα με τον σκοπό να αποκαταστήσει τον συνδυασμό της Θεότητας με την ανθρωπότητα, έργο το οποίο ο Χριστός άρχισε στις 22 Οκτωβρίου 1844· το έργο το οποίο τώρα ολοκληρώνει στην κρίση των ζώντων.

Το φως του Λευιτικού εικοσιτρία συνήγαγε τις αλφα ανοιξιάτικες εορτές με τις ωμέγα φθινοπωρινές εορτές, ώστε να παραγάγει αυτήν καθ' εαυτήν την ιστορία από τις 31 Δεκεμβρίου 2023 μέχρι το κλείσιμο της ανθρώπινης δοκιμασίας. Εντός της γραμμής, η θεμελιώδης δοκιμασία σημειώνεται ως ερχόμενη στις 31 Δεκεμβρίου 2023, και η δοκιμασία του ναού προσδιορίζεται ως αρχόμενη το 2025, η οποία συνεχίζεται μέχρι τη λυδία λίθο της εορτής των σαλπίγγων. Η φωνή εν τη ερήμω, η οποία άρχισε τον Ιούλιο του 2023, σημειώνεται από την εορτή των αζύμων που έληξε πέντε ημέρες μετά το ορόσημο των τριών μερών. Έπειτα ακολουθεί μία περίοδος τριάντα ημερών, η οποία ακολουθήθηκε από ένα ορόσημο τριών μερών, το οποίο ακολουθήθηκε από πέντε ημέρες, εικονίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα τρία βήματα του αιωνίου ευαγγελίου. Το άλφα ορόσημο των τριών μερών, ακολουθούμενο από πέντε ημέρες, όντας ο πρώτος άγγελος· οι τριάντα ημέρες, όντας ο δεύτερος άγγελος· και το ωμέγα ορόσημο των τριών μερών, ακολουθούμενο από πέντε ημέρες μέχρι τον νόμο της Κυριακής της Πεντηκοστής, είναι ο τρίτος άγγελος.

Ο Χριστός επίσης άνοιξε το φως του Λευιτικού είκοσι τρία, κατασκευάζοντας την κιβωτό της διαθήκης κατά τον καιρό της δοκιμασίας του ναού. Το μήνυμα ή ο άγγελος του Σαββάτου της εβδόμης ημέρας στη μία πλευρά της κιβωτού, και ο άγγελος του Σαββάτου του εβδόμου έτους στην άλλη πλευρά της κιβωτού, παριστούν τα επισκιάζοντα χερουβείμ που ατενίζουν μέσα στην κιβωτό. Στην ιστορία της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, το διττό φως εκείνων των δύο αγγέλων, που αντιπροσωπεύει το Σάββατο της εβδόμης ημέρας και το δόγμα της ενανθρωπήσεως, παριστάνει θέμα που θα μελετάται στην αιωνιότητα.

Βεβαίως, εάν δεν είστε σε θέση να διακρίνετε τους επτά καιρούς ως το σύμβολο του ιωβηλαίου, την πνευματική Διακήρυξη Χειραφετήσεως του 1863, τότε δεν θα δείτε ότι οι άλφα και ωμέγα προφητείες του William Miller ήταν οι επτά καιροί και οι δύο χιλιάδες τριακόσιες ημέρες. Η αδυναμία να διακρίνει κανείς τη σημασία αυτών των δύο συναφών χρονικών προφητειών αποκλείει κάθε αναγνώριση ότι το 1798 αντιπροσωπεύει τους επτά καιρούς, και το 1844 αντιπροσωπεύει τις δύο χιλιάδες τριακόσιες ημέρες. Με αυτή την έλλειψη γνώσεως θα ήταν ουσιαστικά αδύνατον να διακρίνει κανείς ότι, όταν το εικοστό τρίτο κεφάλαιο του Λευιτικού παρατίθεται γραμμή επί γραμμή, τοποθετώντας τους πρώτους είκοσι δύο στίχους του, οι οποίοι εκθέτουν τις εορτές της ανοίξεως, μαζί με τους τελευταίους είκοσι δύο στίχους των εορτών του φθινοπώρου, τότε η γραμμή αρχίζει με το Σάββατο της εβδόμης ημέρας που αντιπροσωπεύεται από το 1844, και το Σάββατο που κλείνει τη γραμμή των σαράντα τεσσάρων στίχων είναι το Σάββατο της γης, το οποίο αντιπροσωπεύεται από το 1798.

Η αδυναμία να διακρίνει κανείς τη σχέση των δύο Σαββάτων αντιπροσωπεύει την αδυναμία να διακρίνει ότι οι επτά καιροί του 1798 είναι η ανθρωπότητα και ότι οι δύο χιλιάδες τριακόσιες ημέρες του 1844 είναι η Θεότητα. Με μια τόσο βαθιά τύφλωση, θα φαινόταν σχεδόν αδύνατον να αναγνωριστεί ότι το άλφα φως του Σαββάτου της εβδόμης ημέρας και το ωμέγα φως του δόγματος της ενανθρωπήσεως προσδιορίζουν το έργο του Χριστού κατά τη συνένωση της Θεότητός Του με την ανθρωπότητα του πεπτωκότος ανθρώπου. Το έργο του Χριστού κατά τη συνένωση της Θεότητός Του με τη δική μας ανθρωπότητα είναι το έργο της συνενώσεως του 1798 με το 1844, διότι το 1798 αντιπροσωπεύει την ανθρώπινη σάρκα και το 1844 αντιπροσωπεύει τη Θεότητα.

Η ανθρωπότητα δημιουργήθηκε κατ' εικόνα Θεού, κατέχοντας μία ανώτερη και μία κατώτερη φύση. Η ανώτερη φύση του ανθρώπου είναι σαρκική και πεπραμένη υπό την αμαρτία. Ο Χριστός δίδει σε μία μεταστραμμένη ψυχή τον νου Του κατά τη στιγμή της μεταστροφής, διότι στη μεταστροφή λαμβάνει χώρα η δικαίωση, και το να δικαιωθεί κανείς σημαίνει να καταστεί δίκαιος. Η κατώτερη φύση δεν δύναται να λυτρωθεί ακαριαίως, και η ευαγγελική επαγγελία για την κατώτερη φύση είναι ότι λαμβάνουμε δοξασμένο σώμα κατά την επιστροφή του Χριστού. Η ανώτερη φύση είναι ο νους και η κατώτερη φύση είναι η σάρκα. Η ανώτερη φύση είναι η προφητεία των επτά καιρών, η οποία ολοκληρώθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844, κατά την Ημέρα του Εξιλασμού, όταν η έβδομη σάλπιγγα και η σάλπιγγα του ιωβηλαίου άρχισαν αμφότερες να ηχούν. Οι επτά καιροί της κατώτερης φύσεως έληξαν το 1798, διότι αυτή δεν δύναται να ανανεωθεί παρά μόνο κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Οι επτά καιροί του 1798, οι επτά καιροί του 1844 και οι δύο χιλιάδες τριακόσια έτη του 1844 αντιπροσωπεύουν το έργο του Χριστού που άρχισε στις 22 Οκτωβρίου 1844. Το έργο εκείνο ήταν να συνενώσει τη Θεότητά Του με την ανθρωπότητα, αλλά όταν ο ναός, ο οποίος αποτελείται από την ανθρωπότητα και τη Θεότητα, επρόκειτο να ενωθεί το 1844, το 1798 δεν έπρεπε να συμπεριληφθεί, διότι αντιπροσωπεύει την αυλή των Εθνών.

Η δοκιμασία του ναού περιλαμβάνει τη μέτρηση του ναού, και νωρίς στην ιστορία της αποσφράγισης που άρχισε το 2023, η αποσφράγιση των επτά βροντών προσδιόρισε την ιστορία από την πρώτη απογοήτευση έως τη μεγάλη απογοήτευση ως την τελική και τέλεια εκδήλωση της ιστορίας που παριστάνεται από τις επτά βροντές, τις οποίες η Έμπνευση λέγει ότι

αντιπροσωπεύουν τα γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά την ιστορία του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου, καθώς επίσης και μελλοντικά γεγονότα που θα αποκαλύπτονταν κατά τη σειρά τους. Η τέλεια εκπλήρωση τοποθετήθηκε εντός του πλαισίου της αλήθειας, το οποίο υπήρξε μία από τις πρώτες αποκαλύψεις που δόθηκαν το 2023. Η απογοήτευση στην αρχή αντιπροσώπευε την ωμέγα απογοήτευση, και στο μέσον βρισκόταν η κατασκήνωση του Exeter, όπου οι φρόνιμοι και οι μωροί χωρίστηκαν βάσει του «ελαίου» του μηνύματος.

Ο ναός των Μιλλεριτών οικοδομήθηκε από απογοήτευση σε απογοήτευση· έτσι προσδιορίζεται ότι ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων οικοδομείται από τις 18 Ιουλίου 2020 έως τον επικείμενο κυριακάτικο νόμο, όπου στην παραβολή κλείνει η θύρα, ακριβώς όπως συνέβη στις 22 Οκτωβρίου 1844. Η ιστορία που παριστάνεται από τις επτά βροντές είναι η ίδια ιστορία που παριστάνεται υπό το φως του Δανιήλ δώδεκα. Το φως των χιλίων διακοσίων ενενήντα ημερών του Δανιήλ δώδεκα συνδέεται άμεσα με την περίοδο των τριάντα ετών που παριστάνεται στο εδάφιο ένδεκα. Συνδέεται επίσης με τα τριάντα έτη που διακρίνονται από τον πρώτο αντιπρόσωπο της διαθήκης με έναν εκλεκτό λαό και από τον προφήτη που ανεγέρθηκε για να προσδιορίσει τη μεταβολή της σχέσεως διαθήκης από τον κατά σάρκα Ισραήλ στον πνευματικό Ισραήλ. Οι 30 ημέρες στο μέσον του πλαισίου του Λευιτικού είκοσι τρία είναι τα ίδια τριάντα έτη του πρώτου βήματος της τριμερούς διαθήκης του Αβραάμ με τον Θεό. Τα τριάντα έτη από το 508 έως το 538 στο εδάφιο ένδεκα είναι σύμβολο της ιερωσύνης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Οι τριάντα ημέρες στη δομή του εικοστού τρίτου κεφαλαίου του Λευιτικού αποτελούν μέρος των σαράντα ημερών κατά τις οποίες ο Χριστός δίδαξε τους μαθητές Του πρόσωπο προς πρόσωπο, έως ότου αναλήφθηκε. Ο αριθμός τριάντα είναι σύμβολο των ιερέων, οι οποίοι άρχιζαν να υπηρετούν στην ηλικία των τριάντα ετών. Τα τριάντα έτη από το 508 έως το 538 προσδιορίζουν τη μετάβαση από την ειδωλολατρική Ρώμη στην παπική Ρώμη, και με αυτόν τον τρόπο προσδιορίζουν τη μετάβαση της Λαοδικειακής ιερωσύνης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων στη Φιλαδελφειακή ιερωσύνη των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Η μετάβαση λαμβάνει χώρα σε τρία στάδια, όπως παριστάνονται από το 508, όταν το «καθημερινό» αφαιρέθηκε, το διάταγμα του Ιουστινιανού το 533, και κατόπιν από τον νόμο της Κυριακής του 538, καθώς η μετάβαση ολοκληρώθηκε.

Αυτά τα τριάντα έτη αντιπροσωπεύουν το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής, οπότε ο σφραγισμένος Φιλαδελφειανός λαός του Θεού θα υψωθεί, ως ο ναός Του, ώστε να τον δει όλος ο κόσμος. Τότε ο κόσμος θα κρίνει μεταξύ του Χριστού, ο οποίος εκπροσωπείται από τον λαό Του, που είναι καθισμένος στα επουράνια με τον Χριστό και, επομένως, βρίσκεται στον ναό του Θεού· ή του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος κάθεται στον ναό του Θεού, δείχνοντας τον εαυτό του ότι είναι Θεός. Στον επικείμενο νόμο της Κυριακής, οι εργάτες της ενδεκάτης ώρας, οι οποίοι είναι επίσης το μεγάλο πλήθος, θα βρεθούν αντιμέτωποι με μια θεμελιώδη δοκιμασία. Είναι το Σάββατο της εβδόμης ημέρας το Σάββατο του Θεού ή είναι η ημέρα του ήλιου το Σάββατο του Θεού;

«Και τώρα άλλη μία σκηνή παρήλθε ενώπιόν του. Του είχε δειχθεί το έργο του Σατανά, καθώς οδηγούσε τους Ιουδαίους να απορρίψουν τον Χριστό, ενώ ισχυρίζονταν ότι τιμούσαν τον νόμο του Πατέρα Του. Τώρα έβλεπε τον χριστιανικό κόσμο κάτω από παρόμοια πλάνη, να ομολογεί ότι δέχεται τον Χριστό, ενώ απέρριπτε τον νόμο του Θεού. Είχε ακούσει από τους ιερείς και

τους πρεσβυτέρους την μανιώδη κραυγή: “Άρον, άρον αυτόν!” “Σταύρωσον αυτόν, σταύρωσον αυτόν!” και τώρα άκουγε από διδασκάλους που κατ’ ομολογίαν ήσαν χριστιανοί την κραυγή: “Κάτω ο νόμος!” Είδε το Σάββατο να καταπατείται και στη θέση του να εγκαθιδρύεται ένας νόθος θεσμός. Και πάλι ο Μωυσής γέμισε με έκπληξη και φρίκη. Πώς ήταν δυνατόν εκείνοι που πίστευαν στον Χριστό να απορρίπτουν τον νόμο που είχε λαληθεί από την ίδια τη φωνή Του επάνω στο άγιο όρος; Πώς μπορούσε οποιοσδήποτε που φοβόταν τον Θεό να παραμερίζει τον νόμο που είναι το θεμέλιο της διακυβέρνησής Του στον ουρανό και στη γη; Με χαρά ο Μωυσής είδε ότι ο νόμος του Θεού εξακολουθούσε να τιμάται και να υψώνεται από ολίγους πιστούς. Είδε τον τελευταίο μεγάλο αγώνα των επίγειων εξουσιών να καταστρέψουν εκείνους που τηρούν τον νόμο του Θεού. Ατένισε προς τον καιρό κατά τον οποίο ο Θεός θα εγερθεί για να τιμωρήσει τους κατοίκους της γης για την ανομία τους, και εκείνοι που έχουν φοβηθεί το όνομά Του θα σκεπασθούν και θα κρυφθούν κατά την ημέρα της οργής Του. Άκουσε τη διαθήκη της ειρήνης του Θεού με εκείνους που έχουν τηρήσει τον νόμο Του, καθώς εκφέρει τη φωνή Του από την άγια κατοίκησή Του, και οι ουρανοί και η γη σείονται. Είδε τη δεύτερη παρουσία του Χριστού εν δόξη, τους δίκαιους νεκρούς να ανασταίνονται σε αθάνατη ζωή, και τους ζώντες αγίους να μεταμορφώνονται χωρίς να δουν θάνατο, και όλοι μαζί να ανέρχονται με άσματα αγαλλιάσεως προς την Πόλη του Θεού». Πατριάρχες και Προφήτες, 476.

Το μεγάλο πλήθος, το οποίο αποτελείται από Εθνικούς και εργάτες της μίας ώρας, υποβάλλεται σε μια θεμελιώδη δοκιμασία, την οποία ακολουθεί αμέσως μια δοκιμασία του ναού. Θα είναι ο ανθρώπινος ναός της Ρώμης, μαζί με τον άνθρωπο της αμαρτίας, ο βράχος ή η άμμος επάνω στα οποία θα οικοδομήσετε την πίστη σας; Η είναι ο ναός της ενσάρκωσης, που είναι η Θεότητα και η ανθρωπότητα ενωμένες, ο οποίος είναι ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, τον οποίο ο Πέτρος αποκαλεί «πνευματικό οίκο»; Κατά την περίοδο εκείνη της δοκιμασίας του θεμελίου και του ναού, ο διωγμός θα επιτελέσει τη λυδία λίθο του τρίτου βήματος, και τότε η ανθρώπινη δοκιμαστική περίοδος θα λήξει.

Ο Λέων της φυλής του Ιούδα συμπληρώνει τώρα την κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου και έχει εισαγάγει ακόμη περισσότερο φως με τις τρεις προφητείες των διακοσίων πενήντα ετών, του Κύρου, του Νέρωνα και του Τραμπ· και το έπραξε αυτό ακριβώς στον καιρό κατά τον οποίο είχε δώσει έμφαση στο έργο της διακήρυξης του διορθωμένου μηνύματος του Νάσβιλ. Η γραμμή του Νέρωνα παρέχει το πλαίσιο της τελικής εγκαθίδρυσης της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες και κατόπιν στον κόσμο. Η γραμμή του Κύρου, από το 457 π.Χ., προσδιορίζει την ιστορία μεταξύ της Ραφίας και του Πανίου, την ιστορία μεταξύ του Ουκρανικού Πολέμου και του Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου, ο οποίος αρχίζει καθώς το Πάνιο συνδυάζεται με το Άκτιο στον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Η γραμμή του Τραμπ λήγει φέτος, στις 4 Ιουλίου.

Ο Νέρων αποτελεί σύμβολο διωγμού· η εκκλησία της Σμύρνης προσδιορίζει την ιστορία που συνεχίζεται έως ότου ο διωγμός λήξει, διακόσια πενήντα έτη αργότερα, στην εκκλησία της Περγάμου και στον συμβιβασμό. Η γραμμή προσδιορίζει την εγκαθίδρυση της εικόνας και, επομένως, εναρμονίζεται με την ιστορία κατά την οποία η εικόνα του Χριστού εγκαθίσταται στον ναό Του. Το «διάταγμα» είναι το σημείο εκκινήσεως που οδηγεί στον πρώτο νόμο της Κυριακής, τον οποίο ακολουθεί η κλειστή θύρα του διαχωρισμού μεταξύ ανατολής και δύσεως, φρονίμων και

μωρών, σίτου και ζιζανίων, και των σωζομένων ή των απολωλότων. Το «διάταγμα» που αρχίζει την περίοδο είναι επίσης το «διάταγμα» που αρχίζει την ίδια περίοδο δοκιμασίας για τον κόσμο. Το «διάταγμα» είναι, επομένως, το πρώτο και το τελευταίο. Κάθε ορόσημο της δεκαεπταετούς γραμμής του Νέρωνος προσδιορίζει τον κλιμακούμενο διωγμό της κρίσεως του νόμου της Κυριακής, η οποία αρχίζει με ένα «διάταγμα», κάτι της τάξεως ενός προεδρικού «εκτελεστικού διατάγματος».

Τα τρία διατάγματα του Κύρου του 457 π.Χ. προσδιορίζουν μία περίοδο δεκαεπτά ετών με τρία ορόσημα στο τέλος, όπως ακριβώς και η γραμμή του Νέρωνα, καθώς και η άλλη γραμμή του Κύρου, η οποία κατέληξε με την έλευση του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου αγγέλου από το 1798 έως το 1844. Τα τρία βήματα του Κύρου είναι η μάχη της Ραφίας, έπειτα δέκα έτη έως το δεύτερο βήμα, και κατόπιν επτά έτη έως τη μάχη του Πανίου. Τόσο η αρχή όσο και το τέλος είναι μάχες, και έτσι φέρουν την υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα. Η πρώτη περίοδος των δέκα ετών αντιπροσωπεύει μία περίοδο δοκιμασίας, η οποία άρχισε το 2014 με τον Ουκρανικό Πόλεμο, και η δεύτερη περίοδος λήγει επτά έτη αργότερα, στη μάχη του Πανίου.

Παλαμώνι

Ο Παλμωνί αποκάλυψε το μήνυμα του χρόνου στους Μιλλεριτιστές της ιστορίας του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου, και αποσφραγίζει το μήνυμα των αριθμών στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία είναι η ιστορία του τρίτου αγγέλου.

Οι συμβολικές προφητικές ιστορίες, όπως τα είκοσι δύο έτη από το 1776 έως το 1798, τα οποία παριστάνονται από την επανάσταση των Μακκαβαίων, προσδιορίζουν την αιτία της αρχής της έκτης βασιλείας και την αιτία του τέλους της πέμπτης βασιλείας. Ο εικοστός δεύτερος πρόεδρος, ο Γκρόβερ Κλήβελαντ, υπήρξε το άλφα των προέδρων που προτυπώνει τον ωμέγα πρόεδρο, τον Ντόναλντ Τραμπ, ως οι μόνοι δύο πρόεδροι που υπηρέτησαν δύο μη διαδοχικές θητείες. Ο Τραμπ είναι ο εικοστός δεύτερος πρόεδρος που κέρδισε δεύτερη θητεία, όταν υπολογίζονται και οι άλλοι πρόεδροι που ανέλαβαν κατά τη διάρκεια της θητείας προηγούμενου προέδρου, μαζί με τους προέδρους που κέρδισαν δεύτερη θητεία για τον εαυτό τους. Η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας άρχισε το 1798, μετά τα είκοσι δύο έτη από τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας. Το 1798 έως το 2026 παριστάνεται από το 22 στην ημερομηνία άλφα και το 22 στην ημερομηνία ωμέγα.

Τρεις σειρές των ένδεκα κεφαλαίων, οι οποίες αρχίζουν με το ενδέκατο κεφάλαιο και καταλήγουν στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο. Καθεμία από τις τρεις σειρές των ένδεκα κεφαλαίων περιέχει ένα ακριβές μέσο σημείο, το οποίο αντιπροσωπεύεται από τρία εδάφια. Η Γένεσις προσδιορίζει πότε δόθηκε η «περιτομή» ως σύμβολο σχέσεως διαθήκης με έναν εκλεκτό λαό. Ήταν η πρώτη φορά που σε έναν εκλεκτό λαό δόθηκε ένα σημείο που αντιπροσώπευε έναν λαό της διαθήκης, και στον Ματθαίο τα τρία κεντρικά εδάφια προσδιορίζουν τον Βράχο επάνω στον οποίο ο Χριστός θα οικοδομούσε την εκκλησία Του. Τα εδάφια εκείνα προσδιορίζουν πότε το όνομα του Σίμωνος Βαριωνά μεταβλήθηκε σε Πέτρο, πράγμα που ισοδυναμεί με εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Το μέσον της σειράς στην Αποκάλυψη προσδιορίζει τη διαθήκη του θανάτου, καθώς προσδιορίζει τον παπισμό ως την όγδοη κεφαλή, η οποία είναι εκ των επτά. Τι υποθέτετε ότι είναι οι συνεπαγωγές του γεγονότος ότι το ενδέκατο κεφάλαιο στο Η Ζωή του Χριστού προσδιορίζει το

μήνυμα του Ιωάννου του Βαπτιστού, και ότι το εικοστό δεύτερο κεφάλαιο προσδιορίζει τον θάνατο του Ιωάννου;

Το μέσον αυτών των κεφαλαίων σας οδηγεί στη σελίδα 168, όπου αρχίζει το κεφάλαιο με τίτλο Νικόδημος. Το ενδέκατο κεφάλαιο τιτλοφορείται Το Βάπτισμα και το εικοστό δεύτερο τιτλοφορείται Η Φυλάκιση και ο Θάνατος του Ιωάννη. Το ενδέκατο κεφάλαιο αποτελεί σύμβολο θανάτου, ταφής και αναστάσεως, όπως και το δέκατο έβδομο και ο Νικόδημος, καθώς και ο θάνατος του Ιωάννη.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα ζητήματα στο επόμενο άρθρο.